

ЗА ПЕДАГОГІЧНІ КАДРИ

ОРГАН ПАРТБЮРО, КОМІТЕТУ ЛКСМУ, ПРОФКОМУ
ТА РЕКТОРАТУ КИЇВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ імені О. М. ГОРЬКОГО

У СВІТЛІ МОРАЛЬНОГО КОДЕКСУ БУДІВНИКА КОМУНІЗМУ

Нещодавно відбулося об'єднане засідання кафедр суспільних і педагогічних наук, де обговорювалося питання про шляхи й методи формування радянського педагога в світлі морального кодексу будівника комунізму.

З доповіддю виступив завідувач кафедрою історії КПРС тов. П. І. Бакуменко.

Виховання у трудящих високогуманних, благородних, гідних людини принципів комуністичної моралі, — говорить доповідач, — в наші дні є надзвичайно важливою справою. Особливе значення на сучасному етапі має формування особистості майбутнього вчителя. У доповіді на XXII з'їзді КПРС М. С. Хрущов підкреслював, що виховна роль учителя має справді величезне значення. Необхідно допомагати перетворенню принципів морального кодексу в особисті переконання кожного студента, в норми його повсякденної поведінки.

Для цього потрібно, насамперед, підняти на новий, вищий ступінь виховання ідейності й суспільно-політичної активності студента. Саме кафедри суспільних наук покликані формувати комуністичний світогляд майбутніх учителів, озброювати молоді знаннями законів суспільного розвитку. Треба залучити студентів до пропаганди марксистсько-ленінської теорії серед трудящих. Крім диплома про закінчення вузу, студент повинен одержати посвідчення про здобуття громадської професії — пропагандиста, лектора тощо.

Доповідач докладно зупиняється на питаннях виховання працездатності, самостійності мислення, дисциплінованості, формування свідомого, творчого ставлення до своєї професії.

У формуванні особистості вчителя радянської школи важливе місце належить естетичному, етичному і фізичному вихованню студентів.

Наше завдання полягає в тому, щоб, виходячи з настанов нової Програми КПРС, прискорити перебудову змісту, форм і методів навчально-виховної роботи в інституті на основі принципу зв'язку навчання з життям, з суспільно корисною працею, з практикою комуністичного будівництва. Необхідно докласти всіх зусиль, щоб з честю виконати завдання підготовки кваліфікованих учителів, вихо-

вателів молодого покоління. Доповідь тов. П. І. Бакуменка викликала жваве обговорення.

— Питання, яке ми сьогодні поставили на обговорення, — говорить доц. С. А. Літвінов, — є кардинальним питанням у всій нашій роботі. Вся наша робота спрямована на те, щоб нам сформувати кваліфікованого, всебічно освіченого, морально витриманого вчителя.

Ідейною основою формування нового світогляду є марксистсько-ленінізм. Світогляд, який ми повинні виховати у наших майбутніх вчителів, повинен бути не відірваним, а органічно пов'язаним з поведінкою, з комуністичними діями.

Слід краще поставити справу трудового виховання. Особливу увагу треба приділити стажистській практиці, узаконити її, внести її у навчальний план.

Потрібно залучити до проведення педагогічної практики і кафедри суспільних наук з метою кращого прищеплення студентам навичок до громадської роботи.

Доц. Д. Ф. Ніколенко підкреслює, що інститут повинен формувати психологічну готовність студента до педагогічної праці. Так само, як ми говоримо про підготовку дитини до праці, слід говорити і про підготовку студентів до педагогічної діяльності. Це питання у нас не розв'язане, бо ми ще й сьогодні не знаємо психологічного профілю вчителя.

Доц. Ніколенко порушує питання про покращення добору у педагогічний інститут. Приймається до уваги стаж, але не стаж повинен вирішувати справу, а те, що являє собою даний абітурієнт.

Вся наша робота повинна бути спрямована на посилення виховання комуністичної моралі студентів.

— 12 принципів морального кодексу будівника комунізму, — сказав доц. Ф. Ф. Бугайко, — мають бути покладені в основу змісту навчання й виховання нашого молодого покоління. Широка пропаганда цих принципів перетворить їх у глибокі особисті переконання підрастаючого покоління. Це найголовніше завдання нашої педагогічної науки.

Будемо сподіватися, що цікаві думки, висвітлені на засіданні, будуть реалізовані.

А. СТЕПАНОВА.

ТОВАРИШІ КОМСОМОЛЬЦІ!

Заочні відкриті комсомольські збори, які вирішив провести комітет ЛКСМУ інституту, ставлять на порядок денний одне питання:

«Твоя майбутня професія».

Поговоримо про те, яким ти, студент фізико-математичного, мовно-літературного, педагогічного факультетів, уявляєш себе в майбутньому і що ти зробив для того, щоб стати справжнім радянським учителем. Що дав тобі, майбутньому спеціалістові, наш інститут і що ти хотів би побажати у напрямі поліпшення навчальної, виховної і наукової роботи.

Шановний товаришу!

Надсилай свої кореспонденції у комітет комсомолу для того, щоб опублікувати їх потім у газеті «За педагогічні кадри».

Студенти, викладачі!

Ваші дописи повинні бути конкретними, підкріплені фактами, прізвиськами.

КОМІТЕТ ЛКСМУ

Студенти III курсу українського відділу Василь Тимошенко та Валя Нечипоренко готуються до заліку з політичної економії.
Фото К. Куліша.

О. БЛИК

СЛОВО ПРО РІДНЕ СЛОВО

ЗА ЧИСТОТУ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

(Див. початок у № 32)

Окремі газети на своїх сторінках подають вислови типу «Добро пожалувати». Відомо, що перше значення слова «добро» є «багатство», «матеріальні цінності», «майно». Порівняй. От де моє добро, гроші, от де моя слава! (Т. Шевч.). Рідше, як зазначають словники, слово «добро» означає «благо». Порівняй. Лихо не без добра (Присл.).

Слово «пожалувати» також виступає з двома значеннями: перше — «привітно обійтися» і друге — «пошкодувати». Наприклад. 1. «Вона ж мене пожалує, як свою дитину». 2. «Нічого не пожалую, усе віддам, що в мене є»!

У другому реченні так і напрошується слово «пошкодувати» на місці слова «пожалую». Співставивши значення слів «добро» і «пожалувати», напрошується висновок, що вислів «добро пожалувати» українською мовою за змістом та чікістю далеко не тотожний з російським «добро пожаловать». Тому краще користуватися українськими ідіомами — відповідниками на зразок «ласкаво просимо», «просимо завітати», «до нас заходьте».

У розмовній мові наших студентів натрапляємо на вислови типу «більша половина», «дві великі різниці». Варто лише задуматися над змістом поєднаних слів, і як зникне потреба у вживанні подібного типу словосполучень, як таких, що в них зміст одного слова виключає зміст другого слова. Справді, якщо йдеться про «половину», то вона не може бути ні «більшою», ні «меншою»; якщо йдеться про різницю, то не може бути «різниці двох» та ще «великих».

Стилістично забарвлене слово «страх», що зустрічається в художній літературі, у реченні типу «Погано, дуже, страх погано» (Т. Шевч.), «Івась страх як зрадив, коли дудка і в нього

заграла» (П. Мирн.), у мові наших студентів часто виступає у формі «страшно»: «Страшно цікавий», «страшно змістовний», «страшно красивий» і ін. А чи на місці в наведених сполученнях слово «страшно»!

Немає жодних підстав для вживання до слів «високоякісний» і «низькоякісний» слів-синонімів «якісний» та «неякісний». Кожен предмет має певну якість, вона може бути визнана то як висока якість, то як низька якість. Ці поняття добре передаються словами «високоякісний» і «низькоякісний». Слова «якісний» і «неякісний» є пустими словами, беззмістовними. Вимагає розмежування вживання близьких за змістом слів «поряд» і «поруч». У розмовній мові і навіть писаній мові ці слова використовуються часто як зовсім рівнозначні за змістом. А між тим в основі другого — слово «рука», зокрема один з варіантів його кореня «рук» — «руч». Виходячи із значень коренів «ряд» та «руч» і слід вживати слова «поряд» та «поруч». Порівняй. 1. Радянський прикордонник охороняє рубежі нашої Батьківщини. Поруч з ним його друг. 2. Поряд наводимо приклад з художньої літератури.

Важливе значення для культури мови має вибір правильних граматичних форм і конструкцій. Та не завжди дотримуються і цього правила наші студенти. Спостерігаємо неправильне вживання форм III особи множини від дієслова «хотіти» у формі «хотять», тоді як літературною нормою є форма «хочуть». Дієслова «сміятися» і «знущатися» вимагають прийменника з, а не прийменника над, як подекуди ми чуємо у мові нашої молоді.

В оголошеннях, у розмовній мові зустрічаємо неправильні форми місцевого відмінка типу «по всім питанням» замість літературного «з усіх питань», «по всім галузям» замість літературного «з усіх галузей» і ін.

(Далі буде)

ДО УВАГИ ЧИТАЧІВ!

При нашому інституті створено кореспондентський пункт «Учительской газеты». Завдання пункту — збирати та оформлювати статті, які висвітлювали б життя інституту.

«Учительскую газету» особливо цікавлять проблемні статті про перебудову роботи інституту в світлі Закону про школу та рішень XXII з'їзду КПРС, педаго-

гічні роздуми, статті про активізацію методів навчання, про педагогічну практику тощо.

Матеріали для газети можуть подавати як викладачі, так і студенти, як у формі написаної статті, так і в формі усного повідомлення про цікаві факти з життя студентів, викладачів. За опубліковані статті «Учительская газета» виплачує гонорар.

Матеріали треба подавати через членів кореспондентського пункту, які є на кожному факультеті. Це проф. Т. Ф. Бугайко, проф. М. О. Давидов, доценти П. І. Бакуменко, О. Д. Кардаш, О. М. Лещенко, Д. Ф. Ніколенко, М. Д. Ярмаченко, викладачі О. П. Блик та А. Г. Конфорович, аспірант В. В. Яременко, студенти В. Тимошенко та М. Селезньов. Очолює кореспондентський пункт доц. І. Т. Крук.

ІЗ ЗАЛУ СУДУ

Слухається справа Л. Бордюкової...

4 січня відбулося засідання товариського суду інституту, який розглянув справу студентки 5-го курсу педагогічного факультету Л. Бордюкової.

Голова суду доц. Л. М. Карлов зачитує обвинувальний акт. Перед членами суду доповідні записки декана факультету та керівників педпрактики, протокол комсомольських зборів, лист учительки львівської школи-інтернату, постановка комітету комсомолу. В усіх цих документах говориться про негідну поведінку Л. Бордюкової під час педагогічної практики у школі-інтернаті м. Львова. Вона безвідповідально ставилася до своїх обов'язків, систематично запізнювалася на уроки, зухвало вела себе по відношенню до методистів та вчителів школи, ігнорувала думку студентів та педколективу, у школу з'являлася з неприпустимими зачісками, надмірно розфарбованою, що викликала подив серед дітей. Дирекція школи і педколектив гостро засудили поведінку Л. Бордюкової і деяких інших студентів педагогічного факультету.

Один за одним піднімаються студенти. Вони говорять про те, що Л. Бордюкова і в групі веде себе зухвало, не рахується з думкою колективу.

Л. Бордюковій вказували на те, що її поведінка під час практики і за всі роки навчання в інституті негідна радянського студента-комсомольця.

Заслухавши виступи студентів і викладачів, які суворо засудили поведінку Л. Бордюкової, а також виступ обвинувачуваної, яка говорила, що осуд товаришів був для неї великим життєвим уроком, і обіцяла виправитись, — товариський суд виносить рішення:

— За антипедагогічні вчинки студентці 5-го курсу педагогічного факультету (відділ дефектології) БОРДЮКОВІ Людмилі Георгіївні ВИНЕСТИ ГРОМАДСЬКУ ДОГАНУ З ОПУБЛІКУВАННЯМ РІШЕННЯ СУДУ В БАГАТОТИРАЖНІЙ ГАЗЕТІ.

¹ Див. Б. Грінченко, Словарь української мови.

3 ДОСВІДУ РОБОТИ НА ЗАОЧНОМУ

Протягом зимової екзаменаційної сесії на заочному відділі мені довелося працювати на старших курсах мовно-літературного та дефектологічного факультетів. Як показали курсові екзамени, студенти-випускники в основному засвоїли програмний матеріал з курсів української літератури кінця XIX — початку XX ст. та української радянської літератури.

Серед кращих студентів-заочників слід назвати таких, як Н. Метель, О. Костюченко, О. Миколаєць, Д. Грабарьов, С. Маринчук, Е. Федотова (російський відділ мовно-літературного факультету), М. Бандура, О. Бабак, К. Коритина, Е. Мигдальська, П. Шур (мовно-літературний відділ дефектологічного факультету). Ці студенти виявили ґрунтовне знання художніх текстів з програмного курсу, вміння аналізувати твір у єдності його змісту й художньої форми, дати докладну характеристику літературного процесу певного періоду.

Все ж, на жаль, доводиться констатувати, що переважна більшість студентів-філологів має досить посередні знання з філологічного предмету. При відповідях на екзамені такі студенти можуть розкрити ідейно-тематичне спрямування твору, можуть правильно визначити місце письменника в потоці літературного життя; однак, їм дуже важко з'ясувати характерні особливості творчої манери того чи іншого літератора, розкрити прийоми типізації образу в творі, визначити роль і

місце пейзажів, характер композиції тощо.

Скажімо, такі студенти російського відділу, як Л. Рябушенко, Х. Бубіс, В. Грекова, Г. Столярова, виявили недостатнє знання текстів, недостатнє вміння розглянути твір у єдності всіх його компонентів. Окремі студенти, як В. Горлова, не володіють українською мовою, незадовільно знають теоретичний курс.

Такі ж прогалини в знаннях характерні і для багатьох студентів-випускників дефектологічного факультету. Часто заочник, розбираючись в змісті окремого твору, не може дати загальної характеристики творчості письменника, з'ясувати особливості його індивідуального стилю, провести відповідні історико-літературні паралелі тощо. Впадає у вічі насамперед те, що багато студентів-випускників, які через якихось пір одержать диплом про закінчення вузу, недостатньо знають самі тексти художніх творів. Звідси й поверховість їх суджень, оцінок, абстрактність аналізу. Відчувається, що все це взято із підручника, із критично-літературознавчих праць, а не з власних спостережень над текстом.

Слабо підготовлені студенти-заочники також з теорії літератури. Часто вони плутаються в звичайних теоретичних питаннях, що стосуються композиції, сюжету, образних засобів, ритміки тощо.

Буває, що студент досить ґрунтовно аналізує твір, вичерпно характеризує творчість

письменника, але не може відповісти на просте питання — назвати критичні праці про письменника, дати хоча б стислу оцінку тому чи іншому джерелу і т. д.

Одним словом, у підготовці вчителів-філологів є ще чимало прогалин, недоробок. Потрібно з самого початку навчання студента в інституті вимагати знання обов'язкових текстів творів, привчати його до всебічного філологічного аналізу твору, до розгляду творчості письменника в зв'язку з характерною літературною процесу відповідного періоду. Викладачам літературознавчих кафедр потрібно і при читанні лекцій, і особливо при проведенні практичних та семінарських занять з літератури звертати головну увагу на з'ясування художньої специфіки твору, висвітлення індивідуального стилю письменника. Ці ж вимоги треба ставити і до контрольних робіт заочників.

Загальними зусиллями потрібно підняти філологічну підготовку заочників на вищій рівень.

П. ХРОПКО,
доцент кафедри української літератури.

У НАШИХ МОСКОВСЬКИХ ДРУЗІВ

Недавно за запрошенням НСТ Московського педінституту ім. В. І. Леніна ми їздили на конференцію, присвячену 250 річчю з дня народження М. В. Ломоносова.

В цьому інституті ми були вперше. Природно, що ми заохотили оглянути насамперед лабораторії фізико-технічного факультету.

На стаціонарному відділі цього факультету навчається біля 1500 студентів, які після закінчення інституту дістануть спеціальність вчителя фізики і виробничого навчання.

Факультет має просторі і добре обладнані лабораторії. Так, у лабораторії електротехніки встановлено біля 30 різних електродвигунів і генераторів, є різні ртутні виспроєктовані та багато іншої електронної апаратури; в лабораторії радіотехніки є багато різноманітних приладів для перевірки і регулювання радіоапаратури, кілька різних радіостанцій; прекрасно обладнані і учбові майстерні, в яких студенти одержують перший та другий розряди слюсарів і токарів.

Крім того, на факультеті є науково-дослідні напівпровідникові лабораторії. В роботі цих лабораторій активну участь беруть і студенти.

Всі студенти факультету беруть участь у роботі якого-небудь гуртка (всього на факультеті 25 наукових гуртків).

Потім ми ознайомилися з лабораторіями загальної фізики Московського державного університету ім. М. В. Ломоносова. Лабораторії загальної практичного навчання невеликі, але їх дуже багато. За час проходження курсу загальної фізики студенти виконують там більше 200 лабораторних робіт.

Ми щиро вдячні нашим московським друзям за гостинний прийом і увагу, яку вони нам приділили, під час нашого перебування в м. Москві.

В. УБОЖЕНКО,
В. ФЕДOTOV,
члени Ради НСТ інституту.

НОВИНИ АЕРОФЛОТУ!

Пільговий тариф для студентів

З 1-го січня 1962 р. на літаках ТУ-104, ТУ-114, ИЛ-18 і АН-10А введений новий пільговий тариф зі знижкою на 25 процентів.

Тариф надається студентам вищих і середніх учбових закладів, що їдуть з місця навчання до місця свого проживання і назад, від місця навчання до місця проведення практики і назад.

Пільговий тариф набагато дешевший за проїзд залізницею.

ЕКОНОМТЕ ЧАС!

КОРИСТУЙТЕСЬ ПОВІТРЯНИМ СПОЛУЧЕННЯМ!

Всі довідки можна одержати в Українському територіальному агентстві повітряних сполучень, вул. К. Маркса, 4.

УКРАЇНСЬКЕ ТЕРИТОРІАЛЬНЕ АГЕНТСТВО ПОВІТРЯНИХ СПОЛУЧЕНЬ

Не повинно бути байдужих

У кожної людини є щось своє, про що вона може годинами розповідати з захопленням. Для багатьох студентів педагогічного факультету цим «щось» є туризм. Ставши застрільниками й ініціаторами цього виду відпочинку і перевірки якостей людини, студенти Р. Дворська, Е. Сабатовська, Р. Нікітіна, В. Чепілко, І. Литвиненко, З. Борисенко, Г. Модла та інші не залишають свого корисного захоплення і зараз.

Про безкраї простори нашої Батьківщини, про її чудесну і багатющу природу, про безмежне море і високе небо, про снігові вершини гір і бурхливі, стрімкі річки, про водоспади і блакитні води озера Ріца, про печери і сталактити та багато ще чого цікавого будуть розповідати майбутні вчителі своїм уважним слухачам — вихованцям своїм.

Корисність мандрівок очевидна. Під час походів, мандрівок люди пізнають багато цікавого, цінного, того, чого раніш люди не бачили, з чим у житті не зустрічались. Туризм — розкрита книга, з якої людина черпає знання. Крім того, туризм — загартовування фізичних сил людини, виховання її моральних якостей.

Під час туристських походів перевіряється і культура людини, її ставлення до історичних пам'яток, до природи. На жаль, в походах стикаєшся з такими фактами: підходиш до якого-небудь пам'ятника чи печери і в очі впадає безліч привидів, імен, назв інститутів, написаних і викарбованих. Таку «пам'ять» на стінах «мертвого» міста Чуфут-Кале, в печері на Орліному зльоті та в інших місцях залишили після себе і наші студенти з фізико-математичного факультету. Про що свідчать оті написи? Про те, що такі «туристи» руйнують пам'ятники старовини. До того ж подібні написи — прояв низької культури людини.

Справжній мандрівник, який любить природу, не дозволить собі порушувати неписаний закон туристів і не дозволить іншому залишити після себе таку «пам'ять». Залишити пам'ять про своє перебування можна не написами на скелях, стінах храмів, а добрими ділами: допомогою колгоспникам, проведенням бесіди з населенням, збиранням гербаріїв тощо. Ось чому для студентів педфакультету туризм не просто пройдений кілометр, а вивчення ролі людини в природі, багатств тваринного світу, де вони побували, ознайомлення з історією й культурою місцевого населення.

У нашому інституті туризмом почали захоплюватися все більше й більше студентів. Але якщо студенти фізико-математичного й педагогічного факультетів проявляють у цьому відношенні активність, то на мовно-літературному факультеті щодо туризму ще панує байдужість. Правда, піонери вже є. Це викладач Ф. С. Грім і студентка Л. Кугук.

ОНА УЧИТЕЛЬНИЦЕЮ БУДЕТ

Она учительницей будет, Раздарит знания, а пока Пред ней томов седые груды — В ладонях корочек века.

Нет, не корит она над томом — Она идет по будням лет От Одиссея до Титова — За любознательностью вслед.

Заполнят росписи зачетку, И в час заветный, поутру Она пойдет к косичкам, к челкам

На щедрый подвигами труд. Возрастут гагаринцы — ребята На Марс влекомые мечтой, Возрастут гагановцы — девчаты С их неподдельной красотой

Мечты и знания крылаты... Но что б до звезд рукой достать, В просторных классах интернатов

Начнут их крылья отрастать — Учиться, жить, дерзать — в гореньи! — Таков студенческий девиз. Учиться — тоже край передний

В большой борьбе за коммунизм. АНАТОЛИЙ РУДЕНЬ

У травні 1962 року планується масовий туристський похід, в якому повинен взяти участь весь колектив інституту. Треба вже зараз на всіх культурних розгортках роботи створенню самодіяльних туристських секцій.

У кінці травня будуть піддані підсумки. Краща туристська група буде нагороджена. Умови такі: турист повинен мати «трійку», брати активну участь у громадському житті, здобути звання інструктора туризму.

Отже, за активний і корисний відпочинок, товариші! О. МІШИНА

голова секції туризму

Редактор П. ХРОПКО

Сесія пройшла організовано

Другий рік навчаюся я в Київському педінституті на заочному відділі, але ніколи раніше екзаменаційні сесії не проходили так організовано і чітко, як цього року. По-перше, розклад занять був побудований таким чином, що, крім лекцій і практичних занять, ми мали достатню кількість консультацій з тих предметів, які ми повинні були складати. Багато в чому нам допомогли змістовні лекції викладачів Селецького А. І., Савченко М. А., Турчинської К. М., які уміло пояснюють програмний матеріал.

Вдало було підібрано й приміщення для занять. 155 школа, в якій ми працювали, дуже

затишна, тепла. Зручно було й те, що весь час при школі працювала їдальня, де без зайвого клопоту можна було одержати сніданок, обід і навіть вечерю.

Вдало було вирішено питання з влаштуванням житла для студентів. Усі ми жили при школі-інтернаті № 6. Там і відповідні умови для житла були створені і територіально зручно — близько від 155 школи.

За все це ми вдячні заочному відділу і сподіваємось, що й наступна літня сесія буде організована і проведена ще краще.

В. БОГДАНОВ,
студент-заочник спецгрупи IV курсу.

Наші побажання

Хорошим початком на заочному дефектологічному факультеті є організація спецгрупи вчителів, які працюють у спецшколах і не мають відповідної освіти.

Програмовий матеріал, що був прочитаний за час навчання, дав нам можливість підвищити теоретичний рівень, глибше засвоїти психологію глухих дітей і удосконалити методи роботи з ними.

Слід відзначити сумлінну роботу викладачів кафедри дефектології, які дали нам глибокі і міцні знання.

Разом з тим, вважаємо своїм обов'язком висловити кілька зауважень на адресу навчальної частини заочного відділу:

По-перше, на нашу думку слід ввести курс «Методика навчання глухих дітей вимови», а також курс «Мімічна і диктільна мова в школі глухих».

По-друге, слід створити більш сприятливі умови для занять під час літньої сесії, особливо для тих, хто складатиме державні екзамени. Цих студентів слід забезпечити гуртожитком і приміщенням для самостійних занять.

Нарешті, слід відмовитися від аренди тих шкільних приміщень, де під час сесії проводиться ремонт.

Е. КОРСУН,
В. ГРУНТ-МЕЕР,
студенти V курсу

Йдемо вперед

Перед нами, студентами-заочниками V курсу дефектологічного факультету, стоїть важливе завдання: підійти до державних екзаменів з ґрунтовними, міцними знаннями з основ наук, всебічно озброєними методичними знаннями, які ми повинні застосувати на практиці цікаво, змістовно, творчо.

В нашій групі — 20 студентів, які успішно виконують навчальні плани кожної сесії та добиваються високої успішності на місцях своєї роботи. Такі члени нашого невеликого колективу, як М. Бичкова, М. Блідченко, В. Холик, Н. Назаренко, Т. Довгань, є справжніми майстрами педагогічної справи. Вони охоче діляться досвідом роботи під час практичних занять з методик, добре орієнтуються в теоретичному матеріалі. Студенти нашої групи працюють систематично, як в міжсесійний період, так і в сесійний час, регулярно відвідують лекції, практичні заняття та консультації, і це дає свої наслідки — в нашій групі немає академборжників.

Перед нами стоїть ще один рубіж — державні екзамени. Я впевнений, що наша група успішно виконає цю відповідальну справу, і кожний з нас матиме право називати себе людиною з вищою освітою.

В. ДОВГОШЕЯ,
староста групи,
дефектологічного факультету.